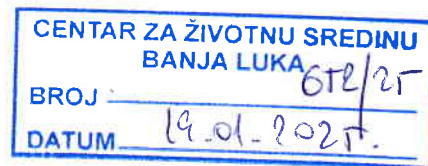

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
OKRUŽNI SUD U BANJOJ LUCI
Broj: 11 0 U 039083 25 U
Dana: 16.12.2025. godine

Okružni sud u Banjoj Luci, po sudiji pojedincu Igoru Mariću, uz učešće zapisničara Vesne Malešević, u upravnom sporu po tužbi Udruženja „Centar za životnu sredinu“ iz Banja Luke, ulica Miše Stupara broj 5, koga zastupa zakonski zastupnik Tihomir Dakić i tužbi Udruženja građana „Dolina Plive“ iz Jezera, ulica Željeznička bb, Jezero, koga zastupa zakonska zastupnica Amela Ahmečković (u daljem tekstu: tužioci), protiv rješenja broj 05.04/310-155-14/22 od 21.5.2025. godine Ministarstva energetike i rudarstva Republike Srpske, Trg Republike Srpske broj 1, Banja Luka (u daljem tekstu: tuženi), u predmetu produženja istražnog roka za izvođenje detaljnih geoloških istraživanja, dana 16.12.2025. godine, donosi sljedeću

PRESUDU

Tužbe tužilaca se uvažavaju i osporeni akt poništava.

Obavezuje se tuženi da tužiocu Udruženje „Centar za životnu sredinu“ iz Banja Luke nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 150,00 KM, u roku od 30 dana od dana dostavljanja ove presude.

Obavezuje se tuženi da tužiocu Udruženje građana „Dolina Plive“ iz Jezera nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 150,00 KM, u roku od 30 dana od dana dostavljanja ove presude.

Obrazloženje

Dana 24.6.2025. godine tužilac Udruženje „Centar za životnu sredinu“ iz Banja Luke podnio je ovom sudu tužbu protiv tuženog, kojom traži poništenje osporenog akta. Povodom te tužbe kod ovog suda je formiran predmet broj 11 0 U 039083 25 U.

Dana 26.6.2025. godine tužilac Udruženje građana „Dolina Plive“ iz Jezera podnio je ovom sudu tužbu protiv tuženog, kojom traži poništenje osporenog akta. Povodom te tužbe kod ovog suda je formiran predmet broj 11 0 U 039110 25 U.

Rješenjem ovog suda broj 11 0 U 039083 25 U od 26.8.2025. godine spojeni su predmet broj 11 0 U 039083 25 U i predmet broj 11 0 U 039110 25 U, na način da se predmet broj 11 0 U 039110 25 U pripaja predmetu broj 11 0 U 039083 25 U, te je određeno da će se postupak dalje voditi pod jedinstvenim brojem 11 0 U 039083 25 U.

Tačkom 1. dispozitiva osporenog akta odobreno je privrednom društvu „SNK Metali“ d.o.o. Bijeljina (u daljem tekstu: zainteresovano lice) produženje istražnog roka za izvođenje detaljnih geoloških istraživanja bakra, željeza i pratećih metala na istražnom prostoru „Jezero“, odobrenih rješenjem tuženog broj 05.04/310-155-1/22 od 4.3.2022.

godine, za dodatnih tri godine. Tačkama 2. - 14. dispozitiva osporenog akta definisani su: dužnost izvođenja istraživanja po Projektu detaljnih geohemijskih, geofizičkih i geoloških istraživanja olova, cinka, bakra, barita i pratećih metala na istražnom prostoru „Jezero“, iz novembra 2021. godine (u daljem tekstu: Projekat); koordinate istražnog prostora; preostali istražni radovi, te rokovi za njihov početak i završetak; stručni nadzor nad izvođenjem istražnih radova; dužnost izvještavanja tuženog o provedenim aktivnostima; dužnost rješavanja imovinsko-pravnih odnosa; naknada za detaljna istraživanja; dužnost dostavljanja nadležnom geološkom inspektoratu kopije katastarskog plana, sa ucrtanim parcelama na kojima će se izvoditi istražni radovi; dužnost sprovođenja propisanih mjera bezbjednosti i zdravlja na radu, te potrebnih mjera za obezbjeđenje imovine, zdravlja ljudi i zaštitu životne sredine; dužnosti nakon obustavljanja istražnih radova; ukidanje i prestanak osporenog akta.

Blagovremeno podnesenom tužbom tužilac Udruženje „Centar za životnu sredinu“ iz Banja Luke pobija osporeni akt iz razloga propisanih odredbom člana 10. tačka 1), 2) i 4) Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 109/05 i 63/11 - u daljem tekstu: ZUS). U tužbi se u bitnom navodi da je navedeni tužilac za postojanje osporenog akta saznao iz obavještenja Opštine Jezero, objavljenim na službenoj stranici iste dana 28.5.2025. godine. Dalje, navodi se da legitimacija tužioca za podnošenje predmetne tužbe proizilazi iz odredbi člana 12. stav 3. i 4. Zakona o zaštiti životne sredine („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 71/12, 79/15 i 70/20), kao i odredbi člana 2. stav 5. i člana 9. stav 2. stav 3. Konvencije o pristupu informacijama, učešću javnosti u odlučivanju i pristupu pravdi u pitanjima životne sredine. Dalje, navodi se da su prilikom donošenja osporenog akta povrijeđene odredbe članova 197. Zakona o opštem upravnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 13/02, 87/07, 50/10 i 66/18 - u daljem tekstu: ZOUP), te odredbe članova 36. i 38. Zakona o geološkim istraživanjima („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 64/22 i 63/24 - u daljem tekstu: ZGI). Dalje, navodi se da je osporeni akt donesen u izvršenju presude ovog suda broj 11 0 U 038171 U od 25.4.2025. godine, da je u toj presudi istaknuta primjedba da tuženi nije odredio najveću količinu mineralne sirovine koja se može izvaditi s ciljem ispitivanja kvaliteta, niti uslove ograničenja kojih se mora pridržavati nosilac prava niti na koji način je utvrđeno da je zainteresovano lice do dana podnošenja zahtjeva izvelo više od 75 % projektovanih istražnih radova, kao i da ti nedostaci obrazloženja postoje i u osporenom aktu, što znači da tuženi nije izvršio presudu u skladu sa uputama suda. Dalje, navodi se da u tački 4. dispozitiva osporenog akta nedostaje podatak o najvećoj dozvoljenoj količini koja se može izuzeti radi ispitivanja, te da se radi o bitnom elementu, neophodnom kako zbog realizacije i mogućnosti objektivnog nadzora istražnih radova, tako i zbog određivanja uslova ograničenja kojih se nosilac prava ima pridržavati, a koji uslovi, iako zakonom predviđeni, takođe nisu određeni u osporenom aktu. Dalje, navodi se da je Projekat odobren sa realizacijom tokom važenja jednog zakona, dok se o mogućnosti i uslovima produžetka realizacije istog odlučuje nakon što je stupio na snagu izmjenjen i dopunjen zakon, zbog čega tužilac ukazuje na moguću arbitrarnu i kontradiktornu primjenu važećeg zakona od strane tuženog. Dalje, navodi se da su količine za izuzimanje u važećem zakonu višestruko veće od onih koje je zainteresovano lice imao tokom prvobitnog istražnog perioda, te da je tuženi bio dužan da jasno precizira dozvoljene količine i uslove ograničenja kojih se zainteresovano lice mora pridržavati. Dalje, navodi se da je tuženi i u obrazloženju osporenog akta propustio da obrazloži način na koji je utvrdio činjenično stanje o stepenu realizacije preko 75 % projektovanih istražnih radova za odobreni istražni rok, kao pretpostavke za produžetak tog roka, jer tuženi, iako konstatuje da je imao uvid u izvještaje nosioca prava, iapk nije utvrdio količine sirovine koje su već izuzete u toku provedenih istražnih radnji, a koje je nosilac prava imao obavezu da prikaže shodno odredbi člana 40. stav 6. ZGI. Dalje, navodi se da tuženi suprotno odredbi člana 197.

stav 2. ZOUP paušalno konstatuje da je vidljivo da je nosilac prava izveo potrební stepen realizacije, ne pružajući nikakav uvid u način donošenja zaključka o kojem suštinski zavisi produženje istražnih prava. Dalje, navodi se da je Projektom predviđena izgradnja dvije istražne bušotine u obimu 150 m, zbog čega se kod činjenice da je izgrađena samo jedna ima uzeti da je izvršeno 50 % istražnih radova, a što je manje od potrebnih 75 % istražnih radova. Dalje, navodi se da je nejasna formulacija iz dispozitiva osporenog akta u kojoj se navodi izrada bušotine u obimu 150 m, jer ZGI ne poznaje bušenje u obimu, već isti u definicijama poznaje istražna i dubinska bušenja. Dalje, navodi se da odredba člana 40. stav 2. ZGI uspostavlja korelaciju između količina propisanih prvobitnim odobrenjem i količina koje se eventualno mogu izuzeti u produženom istražnom roku, jer bi se u protivnom produžavanjem davalo više prava od primarno ustanovljenog, bez obzira na izmjenu ZGI. Dalje, navodi se da u slučaju da ne postoji mogućnost da se utvrdi konkretan stepen realizacije projekta odredba člana 35. stav 1. tačka 4. i 7. ZGI obavezuje tuženog da odbije zahtjev zainteresovanog lica, posebno ako je do toga došlo krivicom nosioca prava. Dalje, navodi se da tužiocu nije jasno gdje i na koji način su preventivne mjere iz tačaka 12. i 13. dispozitiva osporenog akta propisane, s obzirom da se u toku i po završetku istraživanja za predmetni projekat nisu provodili prethodna procjena uticaja i izrada studije uticaja na životnu sredinu, u okviru kojih postupaka se na transparentan način utvrđuju takve mjere. Dalje, navodi se da iz osporenog akta nije vidljivo da je tuženi postupio u skladu sa članom 33a. ZGI, jer nedostaje navod da je informacija iz tog člana tražena od lokalne samouprave, odnosno da je ista cijenjena u prilikom odlučivanja tuženog. Dalje, navodi se da nedostaci obrazloženja osporenog akta ne mogu biti nadomješteni eventualnim navodima u odgovor tuženog na tužbu. Predloženo je da sud donese presudu kojom se uvažava tužba, poništava osporeni akt, predmet vraća tuženom na ponovno odlučivanje i obavezuje tuženi da tužiocu nadoknadi troškove takse na tužbu i takse na presudu.

Blagovremeno podnesenom tužbom tužilac Udruženje građana „Dolina Plive“ iz Jezera pobija osporeni akt iz istih razloga kao i tužilac Udruženje „Centar za životnu sredinu“ iz Banja Luke, te predlaže da sud donese presudu kojom se uvažava tužba, poništava osporeni akt, predmet vraća tuženom na ponovno odlučivanje i obavezuje tuženi da tužiocu nadoknadi troškove takse na tužbu i takse na presudu.

U odgovoru tuženog na tužbu tužioca Udruženje „Centar za životnu sredinu“ iz Banja Luke, koji sadržinski odgovara odgovoru tuženog na tužbu tužioca Udruženje građana „Dolina Plive“ iz Jezera, u bitnom se navodi da je nakon analize godišnjih izvještaja i završnog izvještaja zainteresovanog lica, koje je isto dostavilo prilikom izvođenja radova po rješenju broj 05.04/310-155-1/22 od 4.3.2022. godine, tuženi utvrdio da je zainteresovano lice izveo sva istraživanja osim izrade jedne bušotine u obimu 150 m, izvođenja karotaža i izrade 150 kompletnih hemijskih analiza uzoraka jezgra stijene, pa je usljed činjenice da se nije mijenjao Projekat utvrđeno da je izvršeno više od 75 % definisanih istražnih radova. Dalje, navodi se da se iz obrazloženja osporenog akta jasno vidi šta je izvedeno od radova po projektu, a šta nije, te da nije osnovana tvrdnja tužioca da je izradom jedne bušotine izvedeno samo 50 % radova. Dalje, navodi se da su Projektom definisane mjere zaštite na radu, zaštite životne sredine, zaštite od požara, obaveza nosioca prava na istraživanje da vrši rekultivaciju prostora na kojem su izvršena istraživanja, a sve u skladu sa propisima iz tih oblasti, zbog čega nije osnovan navod tužbi da su tačke 12 i 13 dispozitiva osporenog akta paušalne i bez konkretnog sadržaja. Dalje, navodi se da s obzirom da Projektom nije projektovano uzimanje mineralne sirovine za tehnološka ispitivanja u toku izvođenja istraživanja, osporenim aktom nisu ni određene količine mineralne sirovine koje zainteresovano lice može uzeti u toku istraživanja u produženom istražnom roku, pa

zainteresovano lice prilikom izvođenja preostalih istražnih radova nema ovlaštenje da uzima bilo kakve količine mineralne sirovine. Dalje, navodi se da nije osnovan navod tužbi da je tuženi bio dužan da primijeni član 33a. ZGI, iz razloga što se informacija iz tog člana traži u slučaju kada se prvi put odobrava izvođenje detaljnih geoloških istraživanja. Predloženo je da sud odbije tužbe kao neosnovane.

U odgovorima na tužbe zainteresovanog lica, kojeg zastupa punomoćnik Ognjen Avlijaš, advokat iz Bijeljine, u bitnom se navodi da je zainteresovano lice tokom odobrenog istražnog roka izvodio radove u skladu sa Projektom, da je uredno podnosio izvještaje tuženom, na bazi kojih je tuženi utvrdio ispunjenost zakonskih uslova za produženje istražnog roka, odnosno ispunjenost obima izvršenih radova i drugih elemenata propisanih zakonom. Dalje, navodi se da navedeni izvještaji sadrže povjerljive informacije, zbog čega je tuženi u okvirima dozvoljenosti iznošenja informacija u obrazloženju osporenog akta naveo činjenice na osnovu kojih je odlučeno po zahtjevu zainteresovanog lica, pri čemu obrazloženje istog sadrži sve obavezne elemente. Dalje, navodi se da informacije navedene u Projektu uživaju zaštitu prema ZGI i Zakonu o autorskom pravu i srodnim pravima BiH, te da bi zainteresovano lice pretrpio značajnu štetu i izmaklu korist ako bi se određene informacije učinile dostupnim široj javnosti. Dalje, navodi se da tužioci pogrešno tumače odredbe ZGI i zanemaruje činjenicu da je istraživanje kompleksan proces, koji podrazumijeva istražne radnje koje su definisane Projektom, te da pored istražnih radova na projektovanim bušotinama zainteresovano lice obavlja i druge istražne radnje, i to geohemijska i geofizička istraživanja, kartiranje, analizu, raskope i druge istražne radove koji su propisani odredbama ZGI i Projektom, te da je u okviru projektovanih radova, na temelju izvještaja o radu i stvarnog prikaza radova, urađeno preko 75 % istražnih radova. Dalje, navodi se da su neosnovani navodi tužilaca koji se odnose na izmjene i dopune ZGI iz 2024. godine, jer su usvajanju istih prethodile četiri javne rasprave, a i Ustavni sud Republike Srpske nije usvojio prijedlog, odnosno inicijativu za ocjenjivanje ustavnosti istih, kao i da iste nisu uticale na uslove za donošenje osporenog akta. Dalje, navodi se da suprotno od navoda tužilaca detaljna geološka istraživanja ne podrazumijevaju eksploataciju, te da se radi o nepoznavanju pojma istraživanja i propisa koji isto regulišu. Dalje, navodi se da se tužioci neosnovano pozivaju na obavezu izrade studije uticaja na životnu sredinu, jer prema Uredbi o projektima za koje se sprovodi procjena uticaja na životnu sredinu i kriterijumima za odlučivanje o potrebi sprovođenja i obimu procjene uticaja na životnu sredinu broj 02/1-020-98/06 od 22.12.2005. godine, za predmetno istraživanje nije potrebna izrada studije uticaja na životnu sredinu. Dalje, navodi se da je zainteresovano lice u toku izvođenja istraživanja više puta samoinicijativno radio analizu vode u ovlaštenim laboratorijama, kao i da se obraćao Ministarstvu poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede i Republičkom zavodu za zaštitu kulturno-istorijskog i prirodnog naslijeđa, te da oni nisu imali zamjerke na izvođenje istraživanja, te su u okviru svojih nadležnosti dali pozitivno mišljenje. Dalje, navodi se da su neosnovani navodi tužilaca o obavezi učešća lokalne samouprave i pribavljanju mišljenja o usklađenosti istraživanja sa prostornoplanskom dokumentacijom Opštine Šipovo, jer se ista izjasnila da nema prostornoplansku dokumentaciju. Dalje, navodi se da je Strategijom razvoja opštine Jezero za period 2019. - 2028. godina utvrđeno da je potrebno sprovesti detaljna geološka istraživanja, radi utvrđivanja prisutnosti mineralnih sirovina na području te opštine. Predloženo je da sud donese presudu kojom se odbijaju tužbe kao neosnovane.

Ispitujući zakonitost osporenog akta u skladu sa odredbama člana 30. ZUS, a nakon što je razmotrio tužbe tužilaca, spise predmetne upravne stvari i odgovore na tužbe, ovaj sud je odlučio kao u izreci ove presude iz sljedećih razloga:

Iz podataka spisa predmeta proizilazi da je tuženi rješenjem broj 05.04/310-155-1/22 od 4.3.2022. godine odobrio zainteresovanom licu izvođenje detaljnih geoloških istraživanja po Projektu, uz obavezu istog da detaljna geološka istraživanja završi do 4.3.2025. godine. Dalje, proizilazi da je zainteresovano lice dana 10.1.2025. godine podnio tuženom zahtjev za produženje istražnog roka po Projektu (u daljem tekstu: Zahtjev), u kojem se navodi da je zainteresovano lice u odobrenom istražnom periodu izveo istraživanje po obimu i finansijskoj relizaciji većoj od 75 % projektovanih istražnih radova, da se nisu promijenili uslovi na osnovu kojih je izdato odobrenje na istraživanje, da su ispunjeni uslovi za produženje istražnog roka na tri godine, te da uz Zahtjev dostavlja izvještaje o rezultatima izvedenih detaljnih geoloških istraživanja na osnovu kojih je prikazan pregled izvedenih radova više od 75 %. Dalje, proizilazi da je tuženi rješenjem broj 05.04/310-155-8/22 od 15.1.2025. godine odobrio zainteresovanom licu produženje istražnog roka za period od 4.3.2025. do 4.3.2028. godine, te da su protiv tog rješenja tužbe podnijeli tužioci (istu procesnu ulogu su imali u tom upravnom sporu). Dalje, proizilazi da su presudom ovog suda broj 11 0 U 038171 U od 25.4.2025. godine navedene tužbe uvažene i poništeno pobijano rješenje, pri čemu su u obrazloženju te presude u bitnom navodi: da tuženi nije ispoštovao odredbe članova 197. stav 2. ZOUP i 36. stav 1. ZGI, jer u pobijanom rješenju nisu navedeni obavezni elementi rješenja kojim se odobrava produžetak roka (naziv projekta, koordinate, najveća količina mineralne sirovine koja se može izvaditi s ciljem ispitivanja kvaliteta, uslovi i ograničenja kojih se mora pridržavati nosilac prava, visina naknade, rok za podnošenje izvještaja o sprovedenom istraživanju, obaveza dovođenja zemljišta u prvobitno stanje nakon istraživanja); da iz pobijanog rješenja ne proizlazi na koji način je utvrđeno da je zainteresovano lice, do dana podnošenja zahtjeva, izveo više od 75 % projektovanih istražnih radova, a kako je to propisano članom 38. stav 1. ZGI. Dalje, proizilazi da je tuženi dana 21.5.2025. godine donio osporeni akt, u čijem obrazloženju se isti pozvao na odredbe članova 13, 19. stav 1, 34a, 36. stav 1. tačka 11), 37. stav 5, 38. stav 1. i 2, 42. stav 1, 42a. tačka 7), 43, 43a. i 59. ZGI, te u bitnom naveo: da je iz dostavljenih izvještaja o rezultatima izvedenih istraživanja (Godišnji izvještaj iz marta 2023. godine, Godišnji izvještaj iz marta 2024. godine, Završni izvještaj iz marta 2025. godine) vidljivo da je zainteresovano lice izveo sva istraživanja osim izrade jedne istražne bušotine u obimu 150 m, izvođenje karotaže i izrade 150 kompletnih hemijskih analiza uzoraka jezgra stijene, usljed čega je isti izvršio više od 75 % Projektom definisanih istražnih radova. Dalje, proizilazi da je zaključkom broj 05.04/310-155-16/22 od 30.5.2025. godine tuženi izvršio ispravku osporenog akta, u pogledu tačke 1. i 4. dispozitiva.

Osporeni akt nije pravilan i zakonit.

Odredbom člana 50. ZUS propisano je da kad sud poništi osporeni upravni akt ili osporeni i prvostepeni akt, predmet se vraća u stanje u kome se nalazio prije nego što je poništen akt donesen. Ako prema prirodi stvari koja je bila predmet spora treba umjesto poništenog upravnog akta donijeti novi upravni akt, nadležni organ je dužan da ga donese bez odlaganja, a najkasnije u roku od 30 dana od dana dostavljanja presude. Nadležni organ je pri tome vezan pravnim shvatanjem suda i primjedbama suda u pogledu postupka.

Prema navedenoj odredbi, organ uprave je prilikom ponovnog odlučivanja dužan da postupa u skladu sa pravnim shvatanjem suda i primjedbama suda u pogledu postupka. Shodno tome, tuženi je u ponovljenom postupku bio dužan da raspravi sva pitanja koja je kao sporna našao ovaj sud u presudi broj 11 0 U 038171 25 U od 25.4.2025. godine, pri čemu je bitno naglasiti da ocjenu pravilnosti te presude ne može da vrši tuženi niti to može da čini ovaj sud postupajući po predmetnim tužbama, nego isključivo Vrhovni sud

Republike Srpske, a iz stanja predmetnog upravnog spisa proizilazi da tuženi protiv navedene presude nije izjavio zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke.

Shodno navedenom, tuženi je bio dužan da u dispozitivu osporenog akta navede sve elemente definisane odredbom člana 36. stav 1. ZGI. Iako mu je na to ukazano presudom ovog suda broj 11 0 U 038171 25 U od 25.4.2025. godine, tuženi u dispozitivu osporenog akta ponovo nije naveo najveću količinu mineralne sirovine koja se može izvaditi s ciljem ispitivanja kvaliteta. Tuženi u odgovoru na tužbu navodi da Projektom nije predviđeno uzimanje mineralne sirovine za tehnološka ispitivanja. Međutim, ovaj sud ukazuje da je tačkom 10 dispozitiva rješenja tuženog broj 05.04/310-155-1/22 od 4.3.2022. godine definisana najveća količina mineralne sirovine koja se može uzeti u cilju ispitivanja kvaliteta i hemijsko-tehnoloških svojstava (do 200 m³). Osim toga, u Zahtjevu zainteresovanog lica se spominju „laboratorijski i kabinetski radovi“, koji po prirodi stvari podrazumijevaju odvajanje određene količine mineralne sirovine od nalazišta.

Dalje, ovaj sud ističe da dispozitivom osporenog akta nisu definisani uslovi i ograničenja kojih se mora pridržavati zainteresovano lice, u smislu odredbe člana 36. stav 1. tačka 7) ZGI, a što je suprotno primjedbama ovog suda iz presude broj 11 0 U 038171 25 U od 25.4.2025. godine.

Isto tako, dispozitiv osporenog akta ne sadrži određivanje obaveze dovođenja zemljišta u prvobitno stanje nakon istraživanja, budući da to nije decidno navedeno u tački 13 niti u preostalim tačkama dispozitiva osporenog akta. Za razliku od osporenog akta, rješenjem tuženog broj 05.04/310-155-1/22 od 4.3.2022. godine (tačka 8 dispozitiva) određena je navedena obaveza zainteresovanog lica.

Ovaj sud smatra da tužioci osnovano u tužbama prigovaraju i da iz obrazloženja osporenog akta ne proizlazi na koji način je utvrđeno da je zainteresovano lice, do dana podnošenja zahtjeva za produženje roka, izveo više od 75 % projektovanih istražnih radova, a što je odredbom člana 38. stav 1. ZGI propisano kao uslov za produženje istražnog roka. Taj nedostatak je sadržavalo i rješenje tuženog broj 05.04/310-155-8/22 od 15.1.2025. godine, na šta je ukazao ovaj sud u presudi broj 11 0 U 038171 25 U od 25.4.2025. godine. Tuženi se u obrazloženju osporenog akta samo pozvao na izvještaje koje mu je dostavio zainteresovano lice, bez da je izložio sadržaj tih izvještaja. Osim toga, u situaciji kad su u tački 5 dispozitiva rješenja tuženog broj 05.04/310-155-1/22 od 4.3.2022. godine taksativno navedeni istražni radovi, to je tuženi bio dužan da u obrazloženju osporenog procentualno iskaže svaki o realizovanih istražnih radova.

Odgovarajući na navod tužbi da su u tačkama 12 i 13 dispozitiva osporenog akta morale biti navedene konkretne mjere, tuženi se u odgovoru na tužbu izjasnio da su te mjere definisane Projektom. U takvoj situaciji, pravilna primjena odredbe člana 196. stav 2. ZOUP je podrazumijevala da se tuženi u navedenim tačkama dispozitiva osporenog akta pozove na Projekat, a što je u ovom slučaju izostalo.

Osnovan je i navod tužilaca da je u konkretnom slučaju postojala dužnost tuženog da prije donošenja osporenog akta postupi u skladu sa odredbom člana 33a. ZGI. Naime, ta odredba se analogno primjenjuje i na zahtjev za produženje istražnog roka za detaljna geološka istraživanja.

Imajući u vidu navedeno, ovaj sud smatra da su osporenim aktom ostvareni razlozi iz odredbe člana 10. tačka 2) i 4) ZUS, zbog čega je tužbu valjalo uvažiti i osporeni akt poništiti, a na osnovu ovlašćenja iz odredaba člana 31. stav 1. i 2. istog zakona.

U smislu odredbe člana 50. ZUS, tuženi je dužan da bez odlaganja, a najkasnije u roku od 30 dana od dana dostavljanja ove presude, donese novi upravni akt, uvažavajući pravno shvatanje ovog suda i primjedbe ovog suda u pogledu postupka.

Uzimajući u obzir odredbe članova 48, 49. stav 4. i 49a. stav 1. ZUS, odredbe članova 387. stav 1. i 396. stav 1. i 2. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09, 61/13 i 27/24) i tarifne brojeve 22. tačka 1. i 23. tačka 2) Taksene tarife iz Zakona o sudskim taksama („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 73/08, 49/09, 67/13, 63/14, 66/88 i 67/20), ovaj sud nalazi da tužiocima pripada pravo na naknadu troškova upravnog spora u iznosu od po 150,00 KM, a koji se odnose na sudsku taksu na tužbu (po 100,00 KM) i sudsku taksu na presudu (po 50,00 KM).

Zapisničar
Vesna Malešević

Sudija
Igor Marić

